

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਜੇ. ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ

ਲਖਪਤ ਰਾਏ ਸ਼ਰਮਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1960 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਕਸੀਕੁਸ਼ਨ ਅਪੀਲ ਨੰ. 108

09 ਦਸੰਬਰ 1960

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ v) - ਧਾਰਾ 44-ਏ— ਭਾਵੇਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 38 ਅਤੇ 39 ਦੁਆਰਾ ਸੁਤੰਤਰ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੋਵੇ— ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਲਈ ਵਿਕਲਪ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ— ਨਿਰਣਾ-ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਲੀਆ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ- ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ, ਕੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਫਰਮਾਨ- ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ- ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ- ਭਾਵੇਂ ਭਾਰਤ ਦਾ ਹੋਵੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 44-ਏ, ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਧਾਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਪਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਰਸਪਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ

ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਜਾਂ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।, ਤਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਮਲੀਜਾਮਾ ਪਹਿਨਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਦੋ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਧਾਰਾ 44-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ। ਜੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਜਾਂ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ ਜਿਸਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ- ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ, ਗੈਰ-ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ

ਕਰ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਢੁਕਵੇਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਲੀਆ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਸਾਇਨੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਪਤੀ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਜਿਸਨੇ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਪਰਸਪਰ ਖੇਤਰ (ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਾਪੁਰ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 44-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਸਥਿਤ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਲੀਆ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕਰਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ. ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣਾਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਲੀਆ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ

ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਸੋਤਮ ਸਰੂਪ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ,
ਮਿਤੀ 2 ਫਰਵਰੀ, 1960 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ, ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਐਸ.ਐਸ.ਸੋਢੀ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਫ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੀ.ਪੀ. ਜੈਨ ਅਤੇ ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.—ਇਹ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ
ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-
ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ
ਹੋਇਆ:—

22 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ, ਲਖਪਤ ਰਾਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਚ ਤੋਂ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ
ਵਿਰੁੱਧ \$ 9,104.80 (ਡਾਲਰ ਨੌਂ ਹਜ਼ਾਰ ਇੱਕ ਸੌ ਚਾਰ ਅਤੇ ਸੈਂਟ ਅੱਸੀ) ਅਤੇ \$ 231
(ਡਾਲਰ ਦੋ ਸੌ ਇਕੱਤੀ) ਲਈ ਇੱਕ ਮਨੀ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ. 12
ਜਨਵਰੀ, 1959 ਨੂੰ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ
ਧਾਰਾ 44-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ੁਲੰਦੂਰ ਵਿਖੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ
ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ
ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ
ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ 4 ਮਾਰਚ, 1959 ਨੂੰ

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ

ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀਕਰਤਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 22 ਜੁਲਾਈ, 1955 ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਉਪਾਅ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਵਿਖੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਕਰਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਕੋਲ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਵਿਖੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਅਮਲ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਦਿਵਾਲੀਏ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਸੰਪਤੀ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਵਿਖੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਕੋਲ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਵਿਖੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਅਮਲ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਦਿਵਾਲੀਏ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਸੰਪਤੀ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਵਿਖੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ।

ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 44-ਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦੀ ਹੈ: -

“ (1) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਜਾਂ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ

ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦੀ ਹੱਦ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਬਣੇ।

(3) ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀ ਦੇ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਧਾਰਾ (a) ਤੋਂ (f) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪੜਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਪਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਰਸਪਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਜਾਂ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਮਲੀਜਾਮਾ ਪਹਿਨਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ ਨੰਬਰ 8 ਦੇ 1937 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਰਣੇ (ਪਰਸਪਰ ਲਾਗੂ) ਐਕਟ, 1933 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ

ਉਹ ਵਿਵਸਥਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਿੰਗਡਮ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਿੰਗਡਮ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਵੇਖੋ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਭਾਰਤ ਦਾ ਗਜ਼ਟ, ਭਾਗ V, ਪੰਨਾ 24, 16 ਫਰਵਰੀ, 1955) ,—ਮੁੱਲਾ ਦੇ ਕੋਡ ਆਫ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 12 ਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨਾ 176 ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਉਸੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਨਿਯਮ 22 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ (1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ "ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਰਟੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ, -

"ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 44-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ"।

ਇਸ ਸੋਧ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 44-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੂੰ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 44-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ - ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ

ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜਲੰਦੂਰ ਵਿਖੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦੇਵੇ।

ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਦੋ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਹੀ ਧਾਰਾ 44-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਡ, ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਜਾਂ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ ਜਿਸਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ, ਗੈਰ-ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਢੁਕਵੇਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 4 ਮਾਰਚ, 1959 ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ

ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਦੀ ਸਟੇਅ ਲਈ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ। ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 22 ਜੁਲਾਈ, 1955 ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਦੀ ਕਲੋਨੀ ਦੇ ਦਿਵਾਲੀਆਪਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਧਿਕਾਰੀ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਕੋਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉਹ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਦੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕਰਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨਾਲ. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1920 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵੱਲ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ: -

" (2) ਨਿਰਣਾਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ 'ਤੇ, ਦਿਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੰਪਤੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ

ਹੈ, ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣਯੋਗ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ
 ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਐਕਟ, ਕੋਈ ਵੀ ਲੈਣਦਾਰ ਜਿਸਦਾ ਦਿਵਾਲੀਆ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ
 ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ
 ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ
 ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ,
 ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਪੇਸ਼
 ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ।
 ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੁਕਮ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ
 ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ
 ਆਮ ਨਿਯਮ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਲੈਣਦਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਝ
 ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ (ਦੀਵਾਲੀਆ) ,
 ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ,
 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ
 ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਿਯਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ
 ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਥਿਤ ਹੈ।

ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ
 ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਰੁਖ ਸਹੀ ਹੈ।
 ਅਨੰਤਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਸਿਕੰਦਰਾਬਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਸ਼ੀਵਰ (1) ਵਿੱਚ,
 ਇਹ ਪੰਨਾ 135 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ

"ਗੱਲਬੈਥ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰੀਮਸ਼ੋ (1910 ਏ. ਸੀ. 508) ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚੱਲ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੇਸ਼."

ਇਨ ਰੀ ਸਮਰਮੁਲ ਸੁਰਾਨਾ, (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ:-

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1933 ਪੀ.ਸੀ. 134.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1932 ਕੈਲ. 124.

ਨਿਰਣਾਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਦੀਵਾਲੀਆ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਰੀ ਮੋਗੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਦ ਯੋਕੋਹਾਮਾ ਸਪੀਸੀ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਰਲੋਂਡਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (2) ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅਥਾਰਟੀ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਪਾਨ ਵਰਗੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਮ

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ

ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ।

ਚੈਸਾਇਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 554 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ-

"ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿੱਚ

ਕੁਝ ਅਪਵਾਦਾਂ ਵਾਲੇ ਯੂਰਪੀਅਨ ਦੇਸ਼, ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਲੈਕਸੀਟਸ ਇੱਕ ਸੰਚਾਲਨ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ; ਸਟੋਰੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, 'ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ', 'ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਵਿਹਾਰਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਇਕਸਾਰ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਦਰਾਮਦ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ, ਜਾਂ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1932 ਕੈਲ. 124.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1926 ਕੈਲ. 898

ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਥਿਤ ਹੈ।

ਡਾਇਸੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ, ਸੱਤਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨਾ 512 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ-

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ

"ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਜੋ ਅਚੱਲ (ਜ਼ਮੀਨ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਸਥਾਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਚੱਲ ਸਥਿਤ ਹੈ (ਲੇਕਸ ਸਿਟਸ)। ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਰਣਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਬੇਅਸਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਆਖਰੀ ਸਹਾਰਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਲੇਕਸੀਟਸ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਗਾਲਬੈਥ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰੀਮਸ਼ਾਵੋ, ਆਦਿ (1) ਵਿੱਚ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

"ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਵੰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਵੰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨਗੇ; * * *"

ਮੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣਾਇਕ ਆਦੇਸ਼

(1) 1910 ਏ.ਸੀ. 508 ਤੇ ਪੀ. 513.

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਲੀਆ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਇਦਾਦ ਚੱਲ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਅਚੱਲ।

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਬੀ. ਵੀਰੰਨਾ ਸ਼ਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਸੀਵਰ (1) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣਾਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਨੰਤਪਦਮਨਾਭਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਸਿਕੰਦਰਾਬਾਦ (2) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣਾਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਜਲੰਦੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਦਿਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। - ਧਾਰਕ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਤੀਜਾ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ 22 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 12 ਜਨਵਰੀ, 1959 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1940 ਮੈਡ. 47.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1933 ਪੀ.ਸੀ. 134.

ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਕਿਉਂਕਿ (ਏ) ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਿੰਦੂ ਸੀ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਇੱਕ ਬਚਾਅ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ.

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਧਾਰਾ 44-ਏ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 47, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ।

ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅਥਾਰਟੀ,

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ

ਨਬੀਭਾਈ ਵਜ਼ੀਰਭਾਈ ਬਨਾਮ ਦਯਾਭਾਈ ਅਮੁਲਖ (1) ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਜਿੱਥੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੀਨਜ਼ਿਟੇਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਰੰਜਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਨਹੀਂ. ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 40 ਬੋਮ. 504.

ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਭੇਜਾਂਗਾ। ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਰੀਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 9 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ

ਨੋਟ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ